

soveltunee II jakson yhteiskoulutusvaihe siihen parhaiten. Sen sijaan erikoiskoulutusvaihe korvautuu vääpelikurssilla tosin hieman suppeammin tavoittein. Tällainen menettelyhän on ollut upseerikoulutuksessa käytössä jo vuosikymmeniä.

Edellä on yleissivistävien aineiden osuus tullut esille ehkä turhankin korostetusti. Tosiasiassa kuhunkin aineeseen käytettävissä olevat tuntimäärät ovat kovin vähäisiä. Ne ovat sekä ensimmäisellä että toisella jaksolla kielissä keskimäärin kolmen viikkotunnin luokkaa ja matematiikassa hieman enemmän. Tästä johtuu se, että Kadettikouluun pyrkivien osalta on pakko korostaa myös välivuosina tapahtuvan itseopiskelun välttämättömyyttä. Matemaattisten aineiden osalta tulevat eri linjojen ohjelmat pakostakin erilaisiksi nimenomaan siksi, että nämä aineet ovat joidenkin linjojen I jakson erikoiskoulutusvaiheessa kovin keskeisessä asemassa. Näillä linjoilla olisi turhaa aloittaa II jakso vähiten matematiikkaa lukeneiden tasolta. Tämän vuoksi II jakso tullaan jakamaan yhteiskoulutusvaiheen ajaksi yleiseen ja teknilliseen opintosuuntaan.

Joillakin toimialoilla puolustusvoimien on tarkoituksenmukaista turvautua siviilioppilaitoksissa annettavaan opetukseen. Tällaisia aloja ovat liikunnanohjaajat, lennonjohtajat sekä eräät merivoimien alat. Eräiltä osin nämä kysymykset ovat vielä avoimia. Tämänhetkisten näkymien valossa tullaan kyseisillä 2–3 vuotta kestäville koulutusvaiheilla korvaamaan II jakson erikoiskoulutusvaihe ja luutnanttikurssi.

Eräitä hajahavaintoja

Ylimenokauden järjestelyihin liit-tyen rinnastettiin luutnanttikurssei-hin eräät ns. korvaavan koulutuk-sen muodot. Tämä menettely on edelleen voimassa ja lopulliset hy-väksymisratkaisut tekee Puolustus-ministeriö. Jostain syystä on viime aikoina ilmaantunut pyrkimyksiä keksiä vastaavan tapaisia peruste-luita, joilla mestarikurssi voitai-siin korvata esimerkiksi ”hyvällä” huoltoaliupseerikurssilla. Tällaiseen

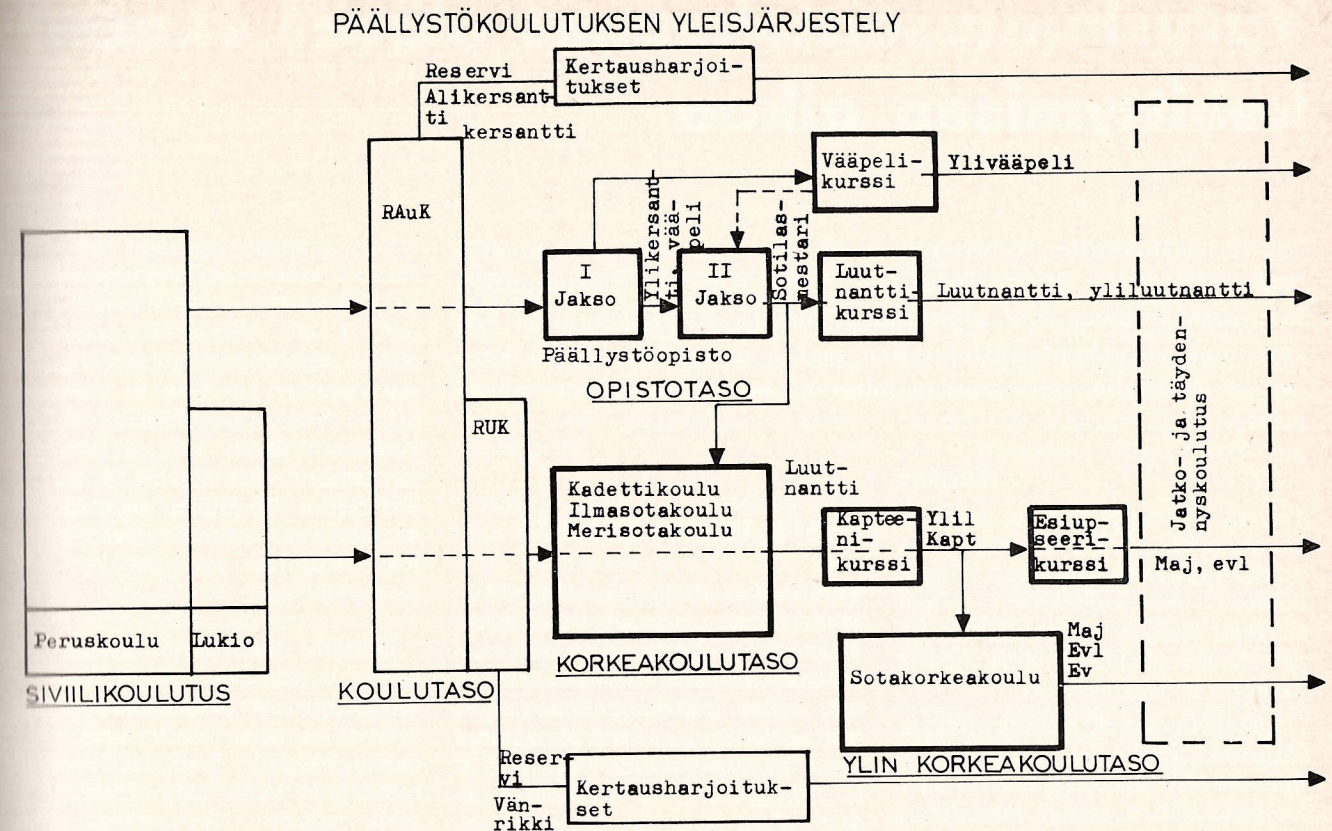
menettelyyn ei ole voimassa ole-vien säännösten mukaan mahdol-lisuutta eikä myöskään tarvetta. Jokainen kurssi on suunniteltu omaa tarkoitustaan varten eikä niiden rajoja ole syytä rikkoa.

Toimiupseeriliiton edustajat ovat esittäneet toivomuksen osallistu-mismahdollisuuksista toimiupseeri-koulutuksen suunnitteluun. Tämä toivomus on jo otettu huomioon sekä ymmärrettävänä että tarkoi-tuksenmukaisena. Asianomaiset toi-miupseerit ovat kuitenkin työssä mukana kyseisten sotilasopetuslai-tosten ja esikuntien virkamiehinä eikä järjestön edustajina.

Havainnot ja toivomukset eri kurssien ohjelmista ovat aina ter-vetulleita ja niitähän on pyritty useissa tapauksissa kokoamaan, jo kurssin loppuvaiheessa. Ehkä nor-maalimenettelynä olisikin nähtävä tietojen kokoaminen juuri tällä ta-voin, koska muuten voi helposti syntyä käsitys, että asiassa toi-mitaan jollain tavoin sotilasopetus-laitosten selän takana. Asiallista ja rakentavaa kritiikkiä ei ole mitään syytä kaihtaa. Esimerkiksi luut-nanttikurssien osalta on tällaiseen parempi tilaisuus nyt kuin ennen kurssien toimeenpanoa. Etukäteen koulutusta väheksyneille tekisi mie-li todeta, että ainakin allekirjoitta-neelle löytyi ohjelmista monta ai-hetta, jotka haluaisin päästä kuu-lemmaan. Eiköhän meidän jokaisen tiedoissa ja taidoissa löydy omat aukkonsa.

Toimiupseerien uuden koulutus-järjestelmän kehittäminen sellai-seksi, että se vastaa odotuksia par-haalla mahdollisella tavalla, on se-kä puolustusvoimille että toimiup-seerikunnalle tärkeä asia. Tällä ta-voin voidaan parhaiten oikaista mm ne vääristymät, joita on syn-tynyt toimiupseerien arvostukseen ja palkkaukseen. Samalla saadaan todelliset keinot jälkikasvun rekry-toimiseksi uralle. □

Kuva n:o 1

Kuva n:o 2

SUUNNITELMA PÄÄLLYSTÖOPISTON KOULUTUSJÄRJESTELYSTÄ												
Kurssi	1974	1975	1976	1977	1978	1979						
Perk 33/II jakso	(8) 281											
Perk 33/III jakso	(2) 73											
Valmennuskurssi	(5) 160	(5) 150	(4) 130	(3) 100	(2) 50							
Jvmestarikurssi	(1) 25	(1) 25	(3) 100	(1) 25	(3) 100	(1) 25						
PO I jakso		(9) 290	(3) 80	(9) 290	(3) 80	(9) 290	(3) 80					
PO II jakso							(4) 125				(4) 125	
Luutnanttikurssi	(1) 30	(1) 30		(1) 20	(1) 15	(1) 15					(1) 15	
Vääpelikurssi				(1) 30	(1) 30	(1) 30					(1) 30	
PO:n vahvuudet noin	311	288	290	285	290	310	315	320	315	300	320	250
Opetusryhmät (joukkue 30-35)	(9)	(9)	(9)	(10)	(9)	(10)	(10)	(11)	(10)	(11)	(10)	(9)

Varuskuntasoitto-kunnat elävät vireän kehittymisen aikaa

"Sotilassoittokuntien kehittäminen on viime vuosina ollut myönteisessä", sanoo ylikapellimestari Arvo Kuikka. Soittokuntien toimintaolosuhteet ovat parantuneet oleellisesti Helsingin ja Rovaniemen varuskuntasoitto-kuntien saatua uudet tilat. Enää Vaasan ja Mikkelin soittokunnat toimivat huonokuntoisissa rakennuksissa.

Toisena merkittävänä uudistuksena ylikapellimestari Kuikka pitää yhtenäispäälystysjärjestelmän ulottamista soittokuntiinkin, jolloin soittajat saavat parempia toimia ja etenemismahdollisuudet uralla parantuvat ratkaisevasti.

Ylikapellimestari Kuikka jatkaa: "Musiikkipalvelusten tuottajana ja muusikkojen kouluttajana on sotilassoittokuntien asema vakiintunut ja saavuttanut kaikkien piirien arvostuksen. Soittokuntien ilmaisu-taitoa pyritään edelleen kehittämään kaikki musiikkilajit niin perinteisen sotilasmusiikin, modernin puhallinorkesterimusiikin kuin vaihtosoittamisen big band-musiikin kattavaksi."

Tämän hetken tärkeimpänä tavoitteena on soitto-oppilaiden ansiomahdollisuuksien parantaminen. Viiden vuoden oppiaikaa pelkillä päivärahoilla, siitä huolimatta että soitto-oppilaat saavat ilmaisen ammattikoulutuksen ja täyden ylöspidon, pitää ylikapellimestari Kuikka liian suurena vaatimuksena.

Soitto-oppilaista pulaa

Nykyisen puolustusvoimien soitto-kuntaorganisaation muodostaa 15 varuskuntasoitto-kuntaa ja Helsingin Varuskuntasoitto-kunnan yhteydessä toimiva Soittajakoulu. Soittokuntiin kuuluu yhteensä 18 kapellimestaria, 237 soittaja-toimiupseeria ja 200 soitto-oppilasta. Tällä hetkellä viimeksi mainittuja on tosin vain vajaa puolet tuosta määrästä, koska nuoret pojat eivät tunne pitkäästä oppiajasta ja heikosta palkkauksesta johtuen riittävää mielenkiintoa alaa kohtaan.

Laaja tehtäväkenttä

Varuskuntasoitto-kuntia käytetään juhlistamaan puolustusvoimissa järjestettäviä tilaisuuksia sekä kansallisissa edustustehtävissä. Puolustusvoimien suhdetoimintaan liittyen soittokunnat voivat esiintyä myös puolustusvoimien ulkopuolella. Soittaminen on mahdollista lisäksi yksityisten ja järjestöjen tilaisuuksissa, jolloin tilaaja maksaa soitosta vuosittain vahvistettavan taksan mukaisen palkkion.

Soittokuntien tehtäviin kuuluu soitto-oppilaiden koulutus soitto-kuntien omaa soittajatyönsä varten ja soittokuntien henkilökunnan on määrä osallistua varusmiesten laulunopetukseen. Sotilassoittajat toimivat avustajina sinfoniaorkestereissa ja musiikkilaitoksissa puhallinsoiton opettajina. Soittokuntien merkitys maan orkesterien puhallin- ja lyömäsoitinmuusikkojen kasvattajana on ollut merkittävä.

Uusi soittokunta ehdolla Keski-Suomeen

Viime vuonna mietintönsä valtioneuvostolle jättänyt Orkesterikomitea ehdottaa laajakantoisia muutoksia varuskuntasoitto-kuntien toimintaan. Ulospäin näkyvimpänä ehdotuksena on Lahden Varuskuntasoitto-kunnan siirtäminen Luonetajärvelle, Jyväskylän lähelle. Siitä muodostettaisiin ilmavoimien ase-pukua kantava soittokunta. Siirtoa perustellaan sillä, ettei Sisä-Suomen Sotilasläänin alueella ole tällä hetkellä lainkaan sotilassoittokuntaa.

Varuskuntasoitto-kunnat muodostuvat 14:sta soittaja-toimiupseerista. Orkesterikomitea katsoo, ettei määrä ole riittävä soittokuntien ohjelmistolle asetettavia vaatimuksia ajatellen ja ehdottaa 4:n soittajan lisäämistä jokaiseen soittokuntaan. Tällöin jouduttaisiin perustamaan uusia virkoja ja lisäksi ehdotetaan Haminan Varuskuntasoitto-kunnan lakkauttamista ja tämän virkojen jakamista muihin soittokuntiin.

Erittäin merkittävä komiteaehdotus on se, että soitto-oppilaiden asema olisi ansioihin nähden saatettava samalle tasolle kuin muidenkin opiskelijoiden, jotka saavat opiskeluun kuuluvasta työsuorituksesta palkkaa. Käytännössä tämä merkitsisi soitto-oppilaitten saattamista oppisopimuslain vaikutuspiiriin.

Komitea katsoo myös, että sotilassoittokuntien toiminta on kokonaan valtion rahoittamana nähtävä osana maan yleistä musiikkipolitiikkaa. Puolustusministeriön alaisena sotilasmusiikilla on varsin vähän yhtymäkohtia opetusministeriön, läänin taidelautakuntien ja kuntien harjoittamaan musiikkipolitiikkaan. Komitea katsoo, että yhteyksien parantaminen siviilimusiikkiin olisi tarkoituksenmukaista. Tällöin tulevat kysymykseen ensisijassa sotilassoittokuntien ja muiden orkesterien yhteistoiminnan kiinteäyttäminen, varuskuntasoitto-kuntien antamien koulukonserttien lisääminen ja sotilassoittajien käyttäminen entistä enemmän puhallinmusiikin harrastustoiminnan ohjaajina sekä musiikkiopistojen opettajina.

Lopuksi on korostettava, että Lahden Varuskuntasoitto-kunnan siirto, Haminan soittokunnan lakkauttaminen, soittajavahvuuden ja yhteistoiminnan lisääminen ovat vain Orkesterikomitean ehdotuksia. Uudistusten toteuttamispäätöksiä ei ole tehty.

Vanhat Parrat liitossa

Liiton entisten hallitusten jäsenet ovat muodostaneet aikoineen epävirallisen yhdistyksen Vanhat Parrat. Vaatimuksena jäseneksi pääsemiselle on, että on joskus toiminut liiton hallituksen jäsenenä. Yhdistys kokoontuu muutaman kerran vuodessa istumaan iltaa ja muistelemaan menneitä, joskus retkeilläkin. Olosuhteiden pakosta Partojen toiminta on enimmäksi osaksi keskittynyt Helsingin seudulle. Matkustaminen hiuksien harmaantuessa ei ole aina herkkua.

Viimeksi Vanhat Parrat olivat liiton vieraina 16. 5. Noin parikymmenpäinen pirteä joukko oli kiinnostunut uudesta esimiesjärjestel-

mästä ja tämän kevään palkkaratkaisusta. Varapuheenjohtaja T. Pakarisen toivotettua vieraat tervetulleiksi hän yhdessä E. Paljakan kanssa selvitteli toimiupseerijärjestelmää sekä järjestelmän valmisteluaiheita.

Parrat kokivat esimiesjärjestelmän muutoksen varsin merkittävänä ja myönteisenä. Rahaa vaan olisi saanut nykyisille toimiupseereille vielä enemmän tulla. Muisteltiinpa siinä, kuinka jo kymmeniä vuosia sitten pyrittiin esimiesjärjestelmää yhtenäistämään. Vastoin käymisiä polun varrella on kylä ollut riittämiin.

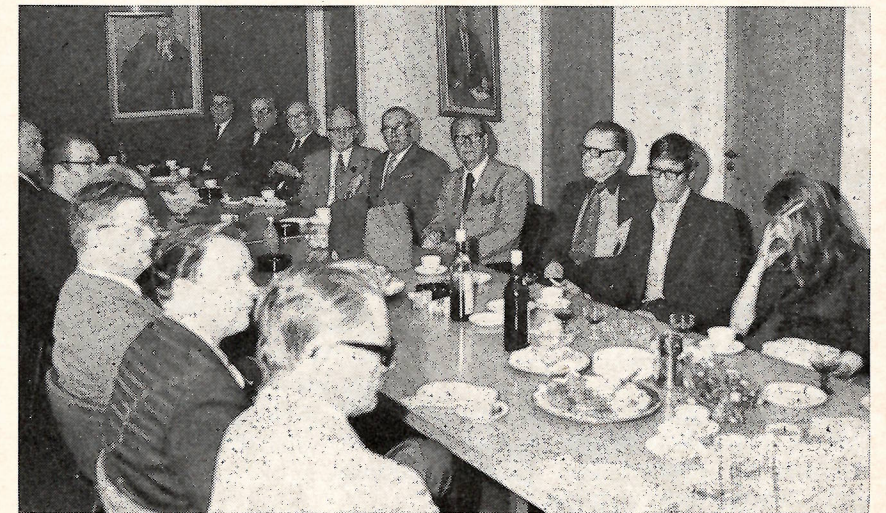
Tilaisuudessa läsnäolleiden joukko oli erittäin arvovaltainen. Olihan paikalla viisi liiton entistä puheenjohtajaa sekä sen lisäksi suuri joukko entisiä varapuheenjohtajia. Parrat siis tiesivät, mistä puhuivat. Kysymykset olivat myös sen mukaisia.

Joutuin ilta kului tarjoilun ja keskustelun kera. Rahastonhoitaja keräili jäsenmaksuja ja yhdistyksen puheenjohtaja kertoi tulevaisuuden suunnitelmista. Tutustuminen liiton nykyiseen toimistoon oli usealle ensimmäinen. Muutamat ovat näet olleet evp:ssä pitkälti kolmattakymmentä vuotta. — VTV

1. varapuheenjohtaja T. Pakarinen toivotti innokkaan ja virkeän partajoukon tervetulleeksi liiton toimistoon. Itse tilaisuus pidettiin Virkamiesliiton kokoushuoneessa veljellisessä hengessä.

Tarjoilun lomassa kuultiin esitykset esimiesjärjestelmän muutoksesta sekä viimeisestä virkaehtosopimuksesta. Alustukset virittivät vilkkaan keskustelun, jossa myös sivuttiin eläkekysymyksiä. Isäntinä tilaisuudessa olivat liiton hallituksen sekä toimiston edustajat.

Sotilaallisen maanpuolustuksen doktriini alueellinen puolustus

Eräänä, ehkä vähän ulospäin näkyneenä ja julkistettuna toimintana puolustusvoimissa on ollut puolustusjärjestelmäämme ja taktiikkaamme kohdistunut kehittämis-työ. Kehittämistyön päämääränä on ollut saada aikaan mahdollisimman tehokas suorituskyky puolustusvoimille käskettyjen tehtävien täyttämiseksi. Tätä suorituskykyä mitoittavat pyrkimykset ehkäistä alueemme loukkaukset ja maamme joutuminen sotaan.

Puolueettoman maan ja siis myös Suomen sotilaallisen suorituskyvyn tulee perustua ensisijaisesti omiin turvallisuusnäkökohtiin, ottaen kuitenkin huomioon solmimiemme kansainvälisten sopimusten edellyttämät sotilaalliset velvoitteet. Puolustusjärjestelmän suunnittelulle luo puitteet nykyaikaisen sodan ja taistelun kuva. Tämä kuva on kuitenkin sovitettava omiin oloihimme. Materiaalisista edellytyksistä ja sotilaalliseen toimintaan käytettävistä ihmisvaroistamme muodostuu suorituskykymme tärkein osa.

Kehittämistyön seurauksena puolustusvoimat siirtyivät viime vuosikymmenellä alueelliseen puolustukseen, joka muodostuu alueellisesta puolustusjärjestelmästä ja alueellisen taistelun nimellä kulkevasta taktiikasta. Niiden olennaisia perusteita ja periaatteita on tarpeellista tuntea, jotta keskustelu puolustusvoimista ja sen kehittämisestä voidaan pitää asiallisella pohjalla.

Vaatimukset puolustuskyvyille

Maamme säilyminen aseellisten selkkausten ulkopuolella ja puolueettomana suursodankin aikana edellyttää puolustusvoimilta kykyä:

1. Toteuttaa puolueettomalle maal-le kuuluvat sotilaalliset velvoitteet eli mm.
 - valvoa tehokkaasti valtakunnan maa- ja merialuetta sekä ilmatilaa,
 - ehkäistä tai torjua alueloukkaukset ja
 - estää sotaa käyviltä maamme alueen hyväksikäyttö toista osapuolta vastaan.
2. Puolustaa tarvittaessa valtakuntaa niin tehokkaasti, että hyökkäys maahamme tai maamme alueen kautta käy kannattamattomaksi.

Mikäli maamme rajojen ulkopuolella luotetaan haluamme ja kykyymme täyttää em. vaatimukset on meillä myös sotilaalliselta kannalta katsottuna mahdollisuudet säilyä puolueettomana suursodankin aikana.

Nykyaikaisen sodan ja taistelun kuva

Ensisijaisesti tekninen kehitys on johtanut muuttuneeseen sodan ja taistelun kuvaan.

Nykyaikaiselle sodalle on ominaista yllätyksellisyys, suuri ulottuvuus ja nopeus sekä totaalisuus. Vaikka ydinsodan mielettömyydestä johtuen sodat ilmeisesti käydään tavanomaisin asein, ei ydinaseiden käytön mahdollisuutta voida vielä kokonaan sulkea pois suurvaltojen välisessä sodassa.

Taistelun kuvaan eivät enää kuulu kiinteät rintamat ja suojainen kotialue, sillä taistelut ovat liikkuvia ja nopeita. Sen mahdollistavat pitkälle viety joukkojen mekanisointi, kehittynyt ilma- ja merikuljetuskyky sekä mahdollisuus nopeasti keskittää tarvittavat joukot ja voimakas tuli halutulle alueelle.

Alueellinen puolustusjärjestelmä

Maamme on jaettu seitsemään sotilasläänin, jotka verrattain itenäisesti vastaavat alueensa puolustamisesta ja sen valmisteluista.

Sotilasläänien joukot on jaettu yleisjoukkoihin ja paikallisjoukkoihin.

Yleisjoukot on tarkoitettu liikkuviin sotatoimiin. Ne pyritään varustamaan nykyaikaisen hyökkääjän torjumisen ja tuhoamisen mahdollistavalla taisteluvälineistöllä ja nopean liikkeen mahdollistavalla moottoriajoneuvokalustolla.

Paikallisjoukot on tarkoitettu lähinnä paikallisiin valvontaa, puolustus- ja suojaamistehtäviin sekä sissitoimintaan. Niitä ryhmitetään koko valtakunnan alueelle. Raskaan tulen ja liikkuvuuden osalta ne on varustettu yleisjoukkoja kevyemmin.

Paikallisjoukot, kuten rannikkotykistö, rajajoukot, valvontayksiköt, vartiokomppaniat ja sissitoimintaan tarkoitettut joukot, ovat aikaisemminkin kuuluneet organisaatioomme, mutta nyt niistä on sodan kuvan vaatimukset huomioon ottaen muodostettu koko valtakunnan alueen kattava paikallispuolustusjärjestelmä. Se muodostuu sotilasläänien johdossa olevista sotilaspiireistä, rannikkoalueilta ja rajavartiostoista sekä niiden käytössä olevista paikallisjoukoista.

Paikallispuolustusjärjestelmän tarkoituksena on mahdollistaa ylläpitävissään tilanteissa nopeiden vastatoimenpiteiden aloittaminen missä tahansa valtakunnan alueella. Tämä taas antaa mahdollisuuden käyttää yleisjoukkoja niiden tehtäviä ja varustusta vastaavalla tavalla.

Alueellinen taistelu

Me, niinkuin monet muutkin puolueettomat valtiot, olemme todenneet mahdolltomaksi kilpailla sotatekniikan alalla. Emme näin ollen voi käyttää samaa taktiikkaa kuin nykyaikainen hyökkääjä. Meidän on käytettävä menetelmiä, jotka estävät hyökkääjää käyttämästä teknistä ylivoimaansa tehokkaasti ja pakottavat sen taistelemaan sille epäedullisella tavalla. Siihen luovat perustaa omat erikoisolomme ja mahdollisuus jo rauhan aikana valmistella niihin perustuva alueemme puolustaminen. Hyökkääjä joutuu aina toimimaan vieraisissa oloissa, joihin sen joukkojen pääosaa ei ole koulutettu eikä välineistöä kehitetty.

Alueellinen taistelumme muodostuu yleisjoukkojen ja paikallisjoukkojen yhteisvaikutukseen perustuvasta taistelusta. Paikallisjoukkojen tehtävänä on tässä taistelussa erityisesti välitön taistelun aloittaminen hyökkääjän kuluttamiseksi ja hidastamiseksi, tärkeiden kohteiden suojaaminen, maa-, meri- ja ilmavalvonta, vastasissitoiminta ja sissitoiminta.

Paikallisjoukot jäävät johtoportaineen jatkamaan taistelua alueelleen hyökkääjän mahdollisesta läpimenosta huolimatta. Paikallisjoukot on tarkoitettu perustaa nopeasti kaikissa tilanteissa. Niiden toiminnan teho perustuu paikallistuntemukseen, taistelutoiminnan huolelliseen valmisteluun ja edulliseen taistelutapaan sekä tehokkaaseen kertausharjoituskoulutukseen.

Yleisjoukkojen, jotka muodostuvat yleensä prikaateihin kuuluvista kivääri- ja jääkäripataljoonista sekä patteristoista, tehtävänä on paikallisjoukkojen tukemana aluksi hidastaa ja kuluttaa hyökkääjää sitkeällä ja aktiivisella viivytystaistelulla. Syvällä alueella käytävin aktiivisin torjuntataisteluihin tukeutuen meille edullisiin maastoihin ne pysäyttävät vihollisen hyökkäyksen. Hyökkääjän joukkojen sitouduttua ja tilanteen muuttuessa meille edulliseksi yleisjoukot siirtyvät asteittain vastahyökkäykseen ja tuhoavat vastustajan.

Onnistumisen edellytykset

Alueellisen puolustuksen onnistumisen edellytyksenä ovat

— yleinen asevelvollisuus,

— tehokas varusmies- ja kertausharjoituskoulutus, joiden on luotava kyky pientenkin joukkojen itsenäiseen ja aktiiviseen taisteluun sekä tilanteen ja olojemme tarjoaminen mahdollisuuksien taitavaan hyväksikäyttöön,

— maa-, meri- ja ilmavoimien materiaallisen valmiuden kehittäminen tehtävien edellyttämälle tasolle, ensisijaisena pyrkimyksenä vähäisin joukoin suoritettua yllättävän hyökkäyksen torjuntakyky,

— nopea ja toimintavarma liikkeen kannallepanojärjestelmä,

— rauhan ajan joukkojen ja paikallisjoukkojen valmius nopeaan toimintaan,

— tinkimätön tahto tarvittaessa puolustaa maatamme.

Alueellisen puolustuksen luonne

Alueellinen puolustus on kuten nimikin sanoo, pienen maan sotilaallisen maanpuolustuksen puhtaasti puolustuksellinen periaate. Se ei ole kohdistettu ketään vastaan, vaan on tarkoitettu yksinomaan Suomen puolesta. Sodan mielettömyyden huomioon ottaen sen ensisijaisena pyrkimyksenä on sodan ennaltaehkäiseminen. Pysyminen sodan ulkopuolella suursodan aikana edellyttää kuitenkin, että kykenemme täyttämään puolueettomalle maalle kuuluvat ja sopimusten edellyttämät sotilaalliset velvoitteet. Tarvittaessa olemme velvolliset puolustamaan maatamme niin tehokkaasti, että hyökkäys maahamme tai maamme alueen kautta käy kannattamattomaksi.

Viime aikojen kehitys on johtanut siihen, että monet maat ovat päätyneet samantapaiseen puolustusjärjestelmään. Me olemme pyrkineet luomaan järjestelmämme omalle kotoiselle pohjalle. Monet seikat ovat osoittaneet sen toteuttamiskelpoiseksi oloissamme.

ANSIOTASOTUTKIMUS KÄYNNISTYI

Puolustusministeri on 3. 5. 74 asettanut toimikunnan puolustushallinnon palveluksessa olevan palkatun henkilöstön tehtävien sekä niistä johdettavien vaatimusten ja niiden perusteella määritettävien palkkausperusteiden selvittämiseksi ja tarkistamiseksi. Kiireellisimpänä tehtävänä tulee toimikunnan selvittää sotilashenkilöstön taloudellisen aseman parantamismahdollisuudet siten kuin eduskunta uuteen esimiesjärjestelmään siirtymistä merkinneet lait hyväksyessään on edellyttänyt. Toimikunta esittää työnsä tulokset sotilashenkilöstön ansiotasotutkimuksen osalta vuoden 1974 loppuun mennessä.

Toimikunnan puheenjohtajana on os.pääll. K. Vartiainen PIM, varapuheenjohtajana os.pääll. T. Tuominen PE sekä jäsenenä nuorempi hall.siht. K. Nuutinmäki PIM, tstopääll. E. Laatikainen PE, tstopääll. L. Manner PE, tstopääll. E. Rajala PE, tstopääll. E. Vetteranta PITKK, tstopääll. P. Virmalainen Valtion Työmarkkinailaitos,

varapuheenjohtaja T. Pakarinen ToUL, pääsihteeri P. Jokisalo UL ja puheenjohtaja L. Riuttamäki PvVL.

Neuvottelukunnan alaisuudessa toimii projektiryhmä, jossa toimilupseerijäsenenä on sotilasmestari T. Linna PE:sta. Projektiryhmän alaisuudessa on vielä kolme työryhmää, joista yksi selvittää kysymystä toimiupseeriston osalta, yksi upseeriston osalta sekä yksi siviilitoimenhaltijain osalta. Toimiupseeriston asioita selvittävissä työryhmissä on sihteerinä sotilasmestari T. Linna sekä jäsenenä mm. varapuheenjohtaja E. Paljakka ToUL.

Toimikunta on toukokuun loppuun mennessä kokoontunut keran. Toivon mukaan kuitenkin kiireisin ja tärkein eli sotilashenkilöstön ansiotasotutkimus ehditään tämän vuoden aikana suorittaa. Toivottavasti tutkimus myös selvittää, miten pienillä palkoilla ihminen Suomessa vielä nykyaikana pystyy itsensä sekä pitkän jonon jälkeläisiään elättämään. □

Virkasuhdeasuntojen ja vastikkeiden korotuksista

Eräät yksityiset ja liitotkin ovat kääntyneet keskusliiton puoleen vaatien toimenpiteitä virkasuhdeasuntojen kohtuuttomien vuokrien korotusten estämiseksi.

Tämän johdosta ja VL:n edustajana Virkamiesasuntojen Vuokraneuvottelukunnassa mukana olleena allekirjoittanut esittää tapahtuneista ratkaisuksista seuraavaa:

1. Perusteet vanhan, säännösten estäneen pisteen hinnan kolmannen vaiheen korotukselle antoi se tosiseikka, ettei uusittu vuokrien sääntelylaki enää koske virkasuhdeasuntoja. Muussa tapauksessa olisi voitu korottaa vain lämmityskustannuksia ja VN:n suosituksen mukaisesti. Tämän johdosta vuokrapisteen hinnan korotus tuli nyt mukaan, mikä tekee kokonaiskorotuksen suuremmaksi kuin muualla yleisesti ns. suositus sallii. Jos kuitenkin hyväksytään se periaate, että virkamiessuhdeasuntojen vuokrat pidetään ns. käyvässä yleisessä tasossa (kokonaispalkkaus) oli tämä jäljellä oleva, jo vuonna 1965 päätetty, korotuksen osa hyväksyttävä toteutettavaksi.

2. Hätiköidyksi ei tehtyä päätöstä voi sanoa, koska sitä valmisteltiin VUNK:ssa tammikuusta '74 alkaen, jolloin uuden vuokralain sisältö oli tiedossa. Tässä on syytä todeta, että nyt annetun päätöksen mukainen suositus syntyi VUNK:ssa melko yksimielisesti ja tämä johtuu siitä, että asiassa koko ajan mukana olleet pitivät suositusta kompromissina.

Kompromissi se olikin, sillä valtiovalta lähti liikkeelle esityksellä, joka oli paljon huonompi virkamiehille. Esitys oli tehty tutkimusten tulosten mukaan ja lähti siitä, että kaikki korotukset toteutetaan 1. 4. 74. Korotusmääriä voitiin pienentää neuvottelujen kuluessa. Mm. lämmityskustannusten osuutta esityksessä alennettiin 82 pennistä 60 penniin/m², vesimaksujen korotustaulukko uusittiin kokonaan ja maksujen katoksi perhengeltä/kk tuli 7 mk tutkimuksen osoittaman noin 18 mk sijasta. Tämä nimenomaan saatiin aikaan VL:n edustajan vaatimuksesta.

3. Paitsi materiaalisia parannuksia, saatiin VUNK:ssa aikaan korotusten myöhennys, joka on merkittävä. Esitys lähti siitä, että kaikki korotukset toteutetaan 1.4.74. Päätökseksi ja suositukseksi tuli, että 1.6. korotetaan vain vajaa kolmannes pisteen korotuksesta ja lämpökustannusten 60 p/m². Lopuosa pisteen hinnan korotuksista toteutetaan 1.9.74 ja 1.4.75, runsas kolmannes kullakin kerralla. Korotukset levitettiin siten koko sopimuskaudelle kuten palkkasopimuksiin.

4. Suositusta tehtäessä kirjattiin pöytäkirjoihin vaatimus, että Vuokraneuvottelukunta kokoontuu ensi tilassa käsittelemään voimassa olevien vuokrien määräysperusteiden ja katselmusohjeiden tarkistuksia. Virkamiesliiton edustajan kautta

esitettiin voimakkaasti vaatimus em. ohjeiden tarkistuksista, koska ne ovat jo kymmenen vuotta vanhat ja tämänkin johdosta vaativat selvityksen perusteena olleiden arvojen muutosten takia mm. ns. paikkakuntakertoimen yms. osalta.

Tämän lisäksi on myöhemmin tullut tarvetta ottaa esille lämmityskustannusten alentamistoenpiteet. Energian hinnan alennukset aikeuttavat, kuten tiedetään, lämmityskustannusten alentumista.

Tämän viimeksi mainitun osalta olisikin asia esitettävä kiireesti Virkamiesasuntojen Vuokraneuvottelukunnalle samalla kun siinä muistutetaan ohjeiden tarkistustyön aloittamisesta heti lomakauden päätyttyä syksyllä 1974.

Vilho Junttila

Pyyntö virastodemokratiasuunnitteluun

Toimiupseeriliitto on lähettänyt Puolustusministeriölle kirjelmän, jossa se pyytää ministeriötä aloittamaan neuvottelut virastodemokratian suunnitteluryhmän perustamiseksi puolustushallinnon alalle.

Valtioneuvoston päätöksen 31. 1. 74 mukaisesti virastodemokratian soveltaminen hallintoyksikössä aloitetaan asettamalla virastodemokratian suunnitteluryhmä. Hallintoyksikön johto ja hallintoyksikön piirissä toimivat edustavimmat henkilöstön ammatilliset järjestöt sopivat keskenään ryhmän asettamisesta.

Suunnitteluryhmässä tulee olla yhtä monta hallintoyksikön ja henkilöstöjärjestöjen asettamaa jäsentä ellei erityisistä syistä muuta johdu. Puheenjohtajana toimii hallintoyksikön johdon määräämä jäsen. Suunnitteluryhmän työ on virkatyötä. Suunnitteluryhmän tehtävänä on laatia suunnitelma niistä toimenpiteistä, joiden avulla ko-

yksikössä voidaan aloittaa virastodemokratian soveltaminen.

Toimiupseeriliitto on jo pidemmän aikaa tutkinut virastodemokratian soveltamista laitoksessamme toimiupseeriston kannalta. Tämä alustava työ on saatu päätökseen ja parhaillaan liiton hallituksen maaliskuussa '74 asettama työryhmä laatii esityksiä ja linjoja, joita virastodemokratian suunnitteluryhmässä sitten aikoinaan liiton kantana esitetään.

Työryhmä lähtee siitä, että virastodemokratia merkitsee henkilöstön vaikutuksen lisäämistä laitojen sisäisessä päätöksenteossa. — Kun järjestön tehtävänä on henkilöstön taloudellisen, ammatillisen ja sosiaalisen aseman kehittäminen, on selvää, että odotamme virastodemokratian sisältävän nimenomaan näitä asioita. Odotamme, että virastodemokratia sisältää ennenkaikkea henkilöstöpolitiikan ja henkilöstöasioiden hoitoa koskevan päätöksenteon ja asioiden käsittelytavan muuttamista.

Santahaminan Aliupseerikerho ry. kutsuu

XII JA SAMALLA LIITTOMME VIIMEISIIN LENTOPALLOMESTARUUSKILPAILUIHIN

jotka pidetään Santahaminassa 24.—25. elokuuta 1974

Kilpailuihin ovat oikeutetut osallistumaan piirien karsinnoissa voittaneet joukkueet. Joukkueeseen saa kuulua vain Toimiupseeriliiton jäsenet.

Ilmoittautumiset 1. 8. 74 mennessä osoitteella vääpeli H. Ojanen C 32 as 10, 00860 Helsinki 86. Ilmoittautumisen yhteydessä pyydetään myös ilmoittamaan majoitusta haluavien lukumäärä. Joukkuemaksu on 50,— mikä pyydetään suorittamaan ilmoittautumisen yhteydessä kerhomme siirtotalletustilille n:o 4407 37-9.

Tarkempia tietoja antaa kilpailujen johtaja sotmest R. Kyyrö puh. virka 90-6860386 tai kotiin 90-686313.

Kilpailuterveisin

Puheenjohtaja

Ylivääpeli V VAINIO

Sihteeri

Ylikersantti J LEHKONEN

KILPAILUKUTSU

Lahden Toimiupseeriyhdistys ry. kutsuu Toimiupseeriliitto ry:n jäsenyhdistyksiä ja niiden jäseniä osallistumaan

Toimiupseeriliiton XXIX suunnistusmestaruuskilpailuihin Lahdessa 12.–13. 8. 1974

Sarjat: M, M 35 ja M 43 sekä 3-osuuksinen viesti.
Ratojen pituudet Aliupseeriliiton kilpailusääntöjen (03. 02. 1973) mukaiset.

Kilpaillaan sarjoittain henkilökohtaisesta mestaruudesta ja kerhokohtaisesta joukkuemestaruudesta, johon lasketaan M-sarjaan kuuluvien kolmen parhaat tulokset.

Viestisuunnistuskilpailu alkaa 12. 8. klo 10.00

Henkilökohtainen kilpailu alkaa 13. 8. klo 8.00

Sotilasmajoitus varattu 11. 8. illasta alkaen.

Kartta, 1:20 000, suunnistuksen erikoiskartta.

Kirjalliset osanottoilmoitukset pyydetään lähettämään osoitteella yliv Erkki Huhtinen PL 5, 15701 LAHTI 70, 31. 7. 1974 mennessä.

Osanottomaksu: 6 mk kilpailija, 10 mk joukkue ja 20 mk viestijoukkue lähetettävä samanlaisesti Lahden Sp tilille 22/4000100/3 maksukuittiin merkintä "Suunnistuskilpailutili".

Tarkempia tietoja järjestelyistä antaa yliväpeli Erkki Huhtinen puh. virka 918-25 001/274.

Lahden Toimiupseeriyhdistys ry.

Puheenjohtaja

Yliväpeli

P JÄRVINEN

Sihteeri

Ylikersantti

M VESTO